

Exposició fotogràfica

Palestina: Històries de Resistència

Fitxa tècnica

L'exposició consta de 21 fotografies a color, de dimensions 20x30cm., agrupades en 7 grups de tres imatges per grup, van acompanyades de 7 plafons de texts explicatius de 20x30cm. + 7 peus de foto. A part, 6 plafons més de text, també 20x30cm., introdueixen l'exposició. Acompanyen a les imatges dos dossiers de consulta.

Opcions: Es pot adjuntar a la mostra el passi de documentals de Mapasonor, Ramzi Maqdisi i la CNN. (monitor i DVD propis). També, la mostra de quadres (quantitat a convenir) fets per nens i nenes de Gaza, cessió de l'ong CREART. (www.creart.org)

Itinerari: L'exposició ha estat exposada per primera i, de moment, única vegada al Centre de Joventut de Barcelona (CJB) del 16 al 30 de novembre del 2010.

Crèdits:

Texts: Patricia Bobillo Rodríguez

Disseny i maquetació: Patricia Bobillo Rodríguez

Comissariat de l'exposició: Patricia Bobillo Rodríguez

Amb el suport del SERVEI CIVIL INTERNACIONAL de CATALUNYA (www.sci-cat.org)

Amb fotografies de:

Shareef Sarhan www.shareefphoto.ps

Nascut a Gaza al 1976, Sharif Sarhan treballa com artista, fotògraf professional i dissenyador gràfic freelance. És membre fundador del grup "Windows from Gaza for Contemporary Art" i membre actiu de l'Association of Palestinian Artists. Sarhan té el diploma en arts de la Universitat de ICS dels Estats Units. Ha participat en múltiples cursos d'arts com també en exposicions individuals i col·lectives a Arts and Crafts village de Gaza, al Port Gallery com també a Ramallah, Bethlehem, Jerusalem, Amman, Anglaterra, els Estats Units, Espanya, Suècia, Sharjah i El Caire.

ActiveStills www.activestills.org

El col·lectiu ActiveStills va ser establert en 2005 per un grup de fotògrafs documentalistes israelians i internacionals, convençuts de la importància de la fotografia com a vehicle per al canvi social. Els temes que aborden tenen a veure amb la documentació de la lluita dels moviments socials en contra de l'ocupació israeliana, els drets de les dones, les persones refugiades africanes a Israel, la justícia social i les problemàtiques de les minories. A més de la publicació tant en mitjans massius com alternatius, utilitza freqüentment els espais públics d'Israel per exposar fotografies sobre temes rebutjats o esquius per part dels grans mitjans. La fotografia documental esdevé, de la mà de la població palestina, una altra forma de resistència.

RiskaPhoto www.patriciabobillorodriguez.com

Fotògrafa catalana que viatja als Territoris Ocupats Palestins, als camps de refugiats palestins al Líban i a Israel amb el grup de dones Les Nazarlones. Aquest grup de dones, amb visió de gènere, té com a objectiu visibilitzar el treball de les dones palestines en la seva tasca d'arribar a una resolució del conflicte per les vies del diàleg i la resistència no violenta. El seu treball fotogràfic es centra en la infància i les dones, des d'un punt de vista que ajudi a no perpetuar-ne una única visió. Ha col·laborat amb entitats, institucions i associacions a Moçambic, Ucraïna i Catalunya que treballen en aquest àmbit, com Aldees Infantils SOS de Catalunya, Coral Hospital de la Vall d'Hebron, Amizade Junts amb Moçambic, Universitat de Barcelona, Consell Interhospitalari de Cooperació, etc.

L'AIGUA i LA VIDA

La Vall del Jordà és el 30% del territori de Cisjordània i la regió més fèrtil per a l'agricultura dels Territoris Ocupats Palestins. Israel pretén aïllar completament la Vall del Jordà de la resta de Cisjordània i així aconseguir que els palestins i les palestines de la ribera occidental mai més tinguin accés a la vall, al riu, a les seves reserves aquífères, al Mar Mort o a la serralada de l'est de Cisjordània.

De les 320.000 persones d'origen palestí que habitaven la Vall del Jordà abans del 1967, tan sols 56.000 resisteixen a les seves terres patint la manca d'aigua, segura i neta, i l'abocament d'aigües residuals dels assentaments en les valls a on estan els seus cultius.

Els colons, dels assentaments israelians il·legals (segons el dret internacional i diverses resolucions de l'Organització de les Nacions Unides), i l'Estat d'Israel al mateix temps d'expropiar il·lícitament la terra i propietats palestines, monopolitzen i sobre exploten altres recursos naturals de Cisjordània, com és l'aigua, consumint aproximadament el 80% de l'aigua dels aquífers de Cisjordània.

L'ús discriminatori de l'aigua fa de la vida una tortura continuada, una lluita per la supervivència. Sense aigua, no hi ha vida. Una neteja ètnica silenciada a la que els palestins i les palestines es resisteixen.

La força ocupant nega a la població palestina un dret humà emergent, l'accés a l'aigua potable i al sanejament, condicions necessàries, tot i que no suficients, per garantir la sobirania alimentària i la salut personal i ambiental; en definitiva, per garantir la cobertura de les necessitats bàsiques i, a la fi, un nivell de vida digne per a les persones. Negar l'accés a l'aigua és un càstig col·lectiu que vol aconseguir la rendició del poble palestí que resisteix a l'expropiació, colonització, destrucció i repressió, humiliant-lo i forçant-lo a abandonar els seus llocs de procedència i les seves llars.

A costa de l'empobriment accelerat del poble palestí, Israel després de dècades d'inversions multimilionàries finançades amb l'ajuda dels EUA per investigar i fer projectes associats a la dessalinització de l'aigua del mar i a la reconversió de zones desèrtiques en terrenys cultivables en terreny ocupat, ha aconseguit que les empreses israelianes públiques i privades del sector puguin vendre el seu desenvolupament i tecnologia a tercers països, i Espanya no queda al marge.

I què pots fer tu?

BOICOT a aigua mineral **EDEN** (garrafes per sortidors públics) comercialitzats per Aqua 2000 i Aquaset a Catalunya, Madrid i Sevilla. Propietat d'Eden Springs (Mayanot Eden) que és l'empresa israeliana assentada als Alts del Golan ocupats al 1967. **DANONE** i la seva coneguda marca d'aigua Evian i Volvic fa negocis amb l'empresa israeliana Eden Springs en la distribució d'aigua embotellada.

BOICOT a **NETAFIM**, equips de reg; NETAFIM és present amb els seus equips de reg en uns 2,5 milions d'hectàrees, una mica més del 50% de la superfície regada amb aquests sistemes a tot el món.

BOICOT a **AHAVA**, marca israeliana de cosmètics; la fàbrica està situada a l'assentament il·legal de Mitzpe Shalem prop del Mar Mort (a la riba Palestina sota ocupació). Cremes, sals i locions etiquetats com a productes de "El Mar Mort, Israel". A Espanya, Ahava és comercialitzat per Cosmètics **REVLON** i es ven a El Corte Inglés i perfumeries. **SEPHORA** és el principal distribuïdor dels cosmètics **AHAVA**.

BOICOT a **L'ORÉAL**, el gegant francès dels cosmètics, té companyia subsidiària a Israel i fabrica productes amb sals minerals del Mar Mort (a la Cisjordània ocupada il·legalment). Les fortes inversions (amb clars motius polítics) de L'Oréal a Israel li fan còmplice de l'ocupació. Es ven en perfumeries, El Corte Inglés i altres. Marques del grup: Biotherm, Cacharel, Giorgio Armani Parfums, Lancôme, Vichy, La Roche-Posay, Garnier, Hélène Rubinstein, Gemey-Maybelline, Jean-Louis David Shampoings, Sanex, Klennex.

Un nen palestí a una escola de la Vall del Jordà, a Cisjordània, on està restringit l'accés a l'aigua.
www.jordanvalleysolidarity.org

Patricia Bobillo Rodríguez / RiskaPhoto

Una piscina a l'interior de l'assentament il·legal de Maale Adumim.

3,000 persones refugiades beduïnes de Jahalin (expulsades de les seves terres al Negev en els anys 50) estan vivint sota ordres d'expulsió a causa de la construcció del mur al voltant de l'assentament Ma'ale Adumim. El traçat del mur no és casual, es pot comprovar com aquest deixa els recursos aqüífers en zona israeliana.

L'AGRICULTURA I LA PESCA

L'agricultura i la pesca són sectors importants de la feble i esgotada economia palestina. Mentre Israel expandeix la seva agricultura en els territoris que ha ocupat, i ocupa els primers llocs del món en alguns sectors, l'agricultura palestina pateix la confiscació de terres i la desconexió entre els camperols i els seus camps mitjançant el "Mur de l'Apartheid" (mur de formigó de 10 metres d'alçada i 700 kilòmetres de llargada) que manté a la població palestina aïllada i vigilada, mitjançant controls militars com també incomptables barreres físiques que impossibiliten la mobilitat, fets que provoquen la ruïna en el sector agrícola i l'alimentació de la pròpia població palestina.

Des que al març del 1993 les autoritats israelianes possessin als Territoris Ocupats Palestins en la situació de tancament continuat en forma d'Apartheid, sota el pretext de seguretat, el poble palestí resta incomunicat entre sí mateix. Entre d'altres, aquest bloqueig impedeix la comercialització interna i ja no diguem l'exportació a mercats externs dels seus productes. Prop del 90% del comerç palestí és directament amb Israel.

Però no només això, el tancament de les zones de pastura per ordres militars israelianes, la restricció de l'accés a zones de pesca, l'atac amb bales a les seves barques, l'ús d'explosius per part dels pescadors israelians com art de pesca, la destrucció d'arbres, de cultius, la demolició de construccions de magatzems agrícoles, granges avícoles, cases de camperols i la restricció del subministrament de l'aigua, fan gaire bé impossible el manteniment del sector de producció animal i agrícola, augmentant forçadament la taxa de dependència econòmica d'Israel i l'empobriment extrem de la població palestina.

La legislació militar respecta els certificats de propietat palestins com a vàlids només si la terra es manté cultivada durant 10 anys, ininterrompudament, sense faltar ni un any, per aquesta raó no es poden cultivar cereals i la població palestina que encara pot accedir a les seves terres, cultiva arbres d'olivera per tal de protegir les seves possessions, ja que olivera aguanta la sequera i té sempre verdes les seves fulles.

És per això que la recollida de l'oliva, a part de ser un mitjà de supervivència, s'ha convertit en símbol d'identitat de la Resistència Palestina, portant-se a terme moltes accions noviolentes, com la campanya anual de la recollida d'olives que convida als internacionals a sumar-se a les protestes pacífiques. Igual d'importants són les diferents accions noviolentes dutes a terme per intentar trencar el bloqueig marítim a la Franja de Gaza.

I què pots fer tu?

BOICOT als **DÀTILS CARMEL-JORDAN PLAINS** que són cultivats a la Vall del Jordà als Territoris Palestins Ocupats (es venen a El Corte Inglés i Carrefour).

BOICOT al **VI CARMEL MIZRACHI** (es ven a El Corte Inglés i supermercats).

BOICOT a **AGREXCO-CARMEL**, és una empresa israeliana que produeix fruites (melons, taronges, alvocats, maduixes) hortalisses, flors tallades i vins a Israel i els Territoris Palestins Ocupats. Explota il·legalment els recursos de la Vall del Jordà. En les etiquetes apareixen com a productes d'Israel. Les seves marques són: Ecofresh Carmel, Carmel Bio-Top, Jordan, Jaffa, Alesia i Coral (es venen a Carrefour i supermercats).

BOICOT a taronges marca **JAFFA** de Agrexco-Carmel (es venen a Carrefour i altres).

BOICOT a **COCA COLA**, és un aliat ferm d'Israel. Coca Cola Israel posseeix explotacions als assentaments il·legals israelians de Shadmot Mechola a la Vall del Jordà i a Katzerin als Alts del Golan siri ocupat al 1967. Coca Cola zero, Diet Coke, Sprite, Fanta, Dr. Pepper, Shweppes, Roses, Minute Maid, Powerade.

Pescadors a Gaza.

La recollida d'olives i la plantada d'oliveres, s'han convertit en una de les accions noviolentes més significatives i seguides per internacionals que s'afegeixen a les campanyes de protesta.

Shareef Sarhan

Forn de pa a Jerusalem. Els forns de pa treballen des de ben d'hora al matí per fer el pa palestí (es diu sovint que "pita" és el nom amb el que l'Estat d'Israel l'ha comercialitzat internacionalment).

Patricia Bobillo Rodríguez / RiskaPhoto

L'AUTORITAT NACIONAL PALESTINA (ANP) I EL BOICOT

L'ocupació és també un gran negoci per la força ocupant que controla fronteres i duanes, el poble palestí fa dècades que és un immens mercat per a Israel.

La població palestina és consumidora (el 74,7% de les importacions als Territoris Ocupats Palestins procedeixen d'Israel) al mateix temps que mà d'obra barata (Israel fa servir ni més ni menys que a 25.000 treballadors i treballadores d'origen palestí, la majoria en unes condicions laborals extremadament humiliants). A més, Israel té preus més assequibles, una oferta més gran i millor qualitat. Així doncs la primera víctima del boicot serà el mateix poble palestí, perquè han d'alimentar a les seves filles i fills i bona part perdrà els llocs de treball. Però saben que cap pèrdua es pot anteposar a la pèrdua dels Drets Humans. Saben que el boicot és un mitjà cívic i no violent capaç de forçar el canvi, en benefici col·lectiu del seu poble i de tota la Humanitat, de situacions d'injustícia, vulneració de drets humans (alguns arribant a ser crim de guerra contra la Humanitat) i violència institucional.

Per aquest motiu, el president Mahmoud Abbas ha promulgat una nova llei prohibint la circulació de productes de les colònies israelianes en àrees controlades per l'Autoritat Nacional Palestina (ANP). L'última setmana de maig del 2010, l'ANP va començar a implementar la campanya generalitzada de boicot als productes manufacturats a les colònies jueves i als productes agrícoles de ni més ni menys que cent colònies jueves de Cisjordània, moltes d'elles establertes en terra confiscada per la força al seu propietari, el poble palestí.

Salam Fayyad, primer ministre de l'ANP, està definitivament compromès amb la resistència no violenta i amb el desafiament als assentaments. *"Estem obertament expressant el nostre dret a boicotejar aquests productes, i crec que està funcionant"*, va dir a The Washington Post.

El govern i els sectors públic, privat i civil estan fent esforços per crear una alternativa important per als palestins i les palestines que treballen en els assentaments, convençuts que es reflectirà en una millora de l'economia nacional palestina i que ajudarà a avançar cap a la independència.

El 9 de juliol del 2010 representants de la societat civil palestina, van demanar a les organitzacions de la societat civil internacional i a les persones conscients de tot el món a imposar amplis boicots i implementar desinversions contra Israel. Ara també ens toca a nosaltres!.

I què pots fer tu?

BOICOT a NESTLÉ, que té el premi Jubilee Award. Aquest és el més alt honor atorgat per l'Estat d'Israel en reconeixement a les empreses i individus, que amb inversions i relacions comercials enforteixen l'economia israeliana (i els negocis de l'ocupació). **Milkybar, Kitkat, Nesquik, Maggi, Milkmaid, Nestea, After eight, Quality street, Smarties, Lion, Polo, Buitoni, libby's, Carnation, Pure life, Vittel, Felix-at food.**

BOICOT a CARREFOUR, la cadena de supermercats Carrefour ven tots els productes d'Israel.

BOICOT a JOHNSON & JOHNSON. En el 50 Aniversari d'Israel, a Johnson & Johnson li va ser concedit el major guardó, el Jubilee Award, en reconeixement pel seu suport a l'economia israeliana.

BOICOT a PATATES LZR. Les bosses de 3 kg tenen origen d'Israel en les etiquetes, en les bosses de 5kg l'origen és del Regne Unit. El codi de barres és 842. Les exporta Agrexco de les seves explotacions en territoris palestins ocupats (es venen a Mercadona).

BOICOT a CAFÉ STARBUCKS, xocolates, galetes i gelats. Cadena de cafeteries a tot el món. Starbucks té fortes inversions a Israel. El seu president, Howard Schultz, ha estat premiat pels seus "serveis" a l'estat sionista. Còmplice molt actiu d'Israel.

Acció de plantada d'oliveres al poble de Deir Nizzam, districte de Ramallah. Palestins de Deir Nizzam va anar al matí del dimarts, 15/12/2009 a plantar oliveres en les seves terres, a prop de l'assentament de Halamish. La plantació es va fer com un acte contra l'assetjament freqüent pels colons i els seus intents d'apoderar-se de la terra i una font natural situada allà. Quan van començar a plantar les oliveres, un grup de colons va arribar a la terra i va començar a enfrontar-se als palestins. Com a resultat, l'exèrcit va aturar la feina de plantació i va declarar l'àrea zona militar tancada, encara que la sembra es va coordinar amb l'Oficina Israeliana de Coordinació de Districte, la "Administració Civil" de l'exèrcit israelià.

Al poble de Bil'in, una dona palestina inhala plantes aromàtiques per combatre els efectes de les bombes de gas llençades per l'exèrcit israelià sobre els/les assistents durant la manifestació pacífica de la IV Conferència Internacional de Resistència Popular Noviolenta, dedicada a Bassem Abu Rahma mort per l'impacte d'una bomba pocs dies abans. Bil'in, com molts altres pobles que han seguit el mateix exemple de lluita noviolenta, resisteix fent manifestacions i accions creatives cada setmana davant el mur il·legal que aïllarà al poble i la seva gent, empresonant-los.

Cementiri a Nazaret, ciutat de majoria àrab a Israel. Bet'selem va denunciar l'any passat (11/09) que les forces de seguretat israelianes han matat 7.400 persones palestines, de les quals 1.500 eren infants i han destruït més de 10.000 habitatges en vint anys. En el mateix període han mort 1483 persones israelianes de les quals 139 eren infants.

Patricia Bobillo Rodríguez / RiskaPhoto

LES DONES I LA RESISTÈNCIA

Des de principis del segle passat, les dones palestines que viuen sota una violència extrema, patint la negació del dret a l'atenció sanitària i un fort estrès, vivint en la pobresa i la tortura, amb les seves cases destruïdes, les seves terres arrasades o expropiades, els seus fills, marits i pares a la presó, malalts, morts o exiliats, planten les llavors de l'esperança complint amb el seu paper social quotidià, preservant el teixit social, la memòria històrica i la cultura palestina. Aquestes dones mantenen una ampla xarxa d'organitzacions assistencials, al mateix temps que participen cada dia de la política i la resistència contra l'ocupació i per l'alliberament del seu poble, en alguns casos, fins hi tot agafant les armes. Per tant, la lluita de les dones palestines és la història de la lluita de tot el poble palestí.

Les dones palestines són conscients de la importància i la dificultat que comporta prendre el boicot com a eina de transformació ja que és prioritari alimentar la família. Tot i així, les dones palestines adopten el boicot contra l'Estat d'Israel en diverses ocasions durant la història de la resistència Palestina.

Ja al 1929, es va organitzar una comissió de dones àrabs de Palestina per queixar-se de la colonització encoberta que els jueus duïen a terme, demandar la llibertat per als presos polítics palestins, la fi de les compres d'armes pels sionistes, i la independència de Palestina. Les queixes van arribar a la Societat de Nacions, denunciant la discriminació explícita que patien els ciutadans i les ciutadanes àrabs a la seva pròpia terra.

Al 1936, un gran nombre de dones associades, però també independents, van participar, contra l'ocupació jueva i la postura pro sionista de la Gran Bretanya, en la vaga general més llarga en la història d'Orient Mitjà. L'acció buscava boicotejar tots els productes jueus i estrangers. Es va aconseguir a més, la conscienciació de dones d'altres països àrabs, perquè es solidaritzessin amb Palestina. Gràcies a això, l'any 1938, es realitza el Congrés de les Dones d'Orient al Caire.

Quan va començar la primera Intifada al 1987, les dones palestines van jugar novament un paper significatiu en la resistència, liderant les manifestacions, creant comitès d'ajuda popular i mantenint campanyes de boicot contra productes israelians a les regions de Gaza i Cisjordània. Així, quan Israel tancà 900 escoles, les palestines n'obriren de clandestines en cases particulars. També es crearen noves fonts d'ingressos mitjançant l'establiment de les seves indústries locals pròpies, per a la fabricació de formatge, pa i altres productes de primera necessitat.

I què pots fer tu?

BOICOT a AHAVA, és una marca israeliana de cosmètics la fàbrica està situada a l'assentament il·legal de Mitzpe Shalem prop del Mar Mort (a la riba Palestina sota ocupació). Cremes, sals i locions etiquetats com a productes de "El Mar Mort, Israel" a Espanya. Ahava és comercialitzat per Cosmètics REVLON i es ven a El Corte Inglés i perfumeries.

BOICOT a SEPHORA, és el principal distribuïdor dels cosmètics Ahava. En ser il·legal vendre productes dels assentaments il·legals, l'associació CAPJPO-Euro Palestine, França, ha demandat a la signatura SEPHORA (Grup LVMH) i ha emprès accions legals per la cancel·lació del contracte entre SEPHORA i Ahava. La marca SEPHORA comercialitza els seus propis productes "made in Israel". Té botigues a tot l'Estat espanyol i en els magatzems El Corte Inglés.

BOICOT a H & M, té botigues a Tel Aviv i al-Malha Jerusalem, (al-Malha a la Jerusalem ocupada va ser objecte de neteja ètnica al 48). H & M obrirà botigues també a Haifa, Petah Tikva, Netanià i Rehovot. Se li boicoteja a tot el món. A la ciutat de Barcelona s'han fet nombroses accions noviolentes a aquests establiments.

Dones agricultores a Gaza.

Majida Al-Masri, política palestina nascuda a la ciutat de Jaffa, a la costa de Palestina el 1947. La seva vida es va veure afectada per la Nakba, la catàstrofe palestina del 1948. Va ser políticament activa, pel que va ser deportada el 1978. Al 1996 va tornar després de la signatura de l'Acord d'Oslo.

Membre del Front Democràtic per l'Alliberament de Palestina i líder del FDLP a la zona de Nablus. El 12 de maig del 2009, va ser anomenada Ministre d'Afers Socials en el gabinet provisional de l'Autoritat Nacional Palestina de Salam Fayyad.

En una entrevista amb l'agència de notícies Maan la ministre va dir, el maig del 2010, "*la tendència nacional palestina és continuar boicotejant productes dels assentaments il·legals i llocs de treball. Aquest és un tema molt important en l'etapa delicada que la nostra gent es troba*". Afegia que el seu ministeri ha iniciat els preparatius per absorbir 6.000 treballadores palestines que actualment treballen en els assentaments. Al-Masri, va prometre que el boicot no faria mal al poble palestí i fins i tot podria millorar la seva condició.

Membres de l'Associació Seba, que van ajudar a construir panells solars per a la generació d'electricitat al poble Imnrazil, al sud de la muntanya d'Hebron, fan un taller per explicar com funciona el sistema. 17 de desembre del 2009.

RESISTIR PER EXISTIR: Apartheid i neteja ètnica

Apartheid és un terme afrikaner que significa "separació". És un sistema que consagra, a través de lleis, polítiques i pràctiques, la supremacia d'un grup humà sobre un altre, basant-se en criteris racials. L'apartheid constitueix una de les pitjors formes de discriminació racial.

L'ampli informe "Apartheid contra el poble palestí" de la campanya Amb Palestina al Cor, dut a terme per Luciana Coconi i dirigit per David Bondia, té com a fonts d'informació les Nacions Unides a través dels informes anuals dels diferents comitès dels Tractats (per a l'eliminació de la discriminació racial, pels drets del infant, per a l'eliminació de la discriminació de la dona...) així com el dret internacional dels Drets Humans -el que protegeix la ciutadania davant l'Estat-, del Dret Humanitari Internacional -el que s'aplica en conflictes o en situacions d'ocupació- així com del dret intern israelià i posa de manifest «no només la discriminació que pateix el poble palestí, sinó també el pla de negació i respecte de la seva dignitat com a éssers humans, la qual cosa té una catalogació jurídica concreta: **crim d'apartheid**».

Ilhan Pappé, historiador israelià, al seu llibre "Neteja ètnica de Palestina" anomena neteja ètnica a l'esforç d'Israel d'homogeneïtzar la població d'una zona mitjançant l'expulsió i la violència, fent referència als fet comesos entre 1947-1949, la Nakba "El Desastre" (La creació de l'Estat d'Israel l'any 1948 va causar la destrucció de més de 500 ciutats i pobles palestins, més de 800.000 persones foren expulsades de les seves terres i dels palestins i palestines que van quedar a Israel, més de 30.000 varen haver de canviar de lloc residència). Avui hi ha més de cinc milions de persones palestines refugiades a tot el món, convertint-se en la major població refugiada del món.

Les violacions sistemàtiques dels Drets Humans (civils, polítics, econòmics, socials i culturals) i del Dret Internacional Humanitari que està cometent Israel, la política racista i segregacionista duta a terme, com a pla preconcebut, han provocat que la majoria de civils experimenti ira, ansietat, pànic, depressió, frustració i desesperació, sentiments provocats per les pràctiques d'ocupació israelianes, el setge i la pobresa durant dècades. La campanya internacional del BDS exigeix:

1. Retirada de les forces ocupants dels territoris palestins.
2. L'Enderrocament del mur.
3. La fi del setge de Gaza.
4. El dret a l'autodeterminació del poble palestí.
5. El reconeixement dels drets fonamentals de la ciutadania Palestina de l'Estat d'Israel per a una igualtat completa.
6. El dret de les persones refugiades palestines de tornar a casa seva, tal com demana la resolució 194 de l'ONU.

I què pots fer tu?

BOICOT a MOTOROLA, filial a Israel. Des del 1948 ha estat un fort aliat del sionisme. Subministra míssils guiats, unitats transportables, radar avançat, sistemes tèrmics, càmeres de vigilància, portes de detecció de metalls, mòbils i altres elements de seguretat. Té el Jubilee Award atorgat per l'Estat israelià. Motorola dona suport a l'exèrcit israelià en tres àrees clau: Fusibles per a bombes, sistemes de comunicació i sistemes militars de vigilància.

BOICOT a CATERPILLAR (Equips per a la construcció, roba i calçat). Aquesta empresa té una greu implicació en l'ocupació i destrucció de Palestina. Les excavadores gegants arrasen les cases i camps palestins. L'any 2003, una Caterpillar dirigida per un soldat israelià va assassinar a l'activista Rachel Corrie.

El 29 de novembre de 1947, l'assemblea de l'ONU va decidir la divisió de Palestina i l'establiment de dos Estats independents en el territori: un estat jueu i un Estat àrab. La guerra que va començar un dia després, es coneix com la "Guerra de la Independència" per a la població israeliana i com "Nakba" (catàstrofe) per a la palestina. Com a resultat de la victòria militar jueva, l'Estat d'Israel va ser establert i prop de 800.000 persones palestines van perdre les seves llars i es van convertir en refugiades. Durant la guerra del 1967, guerra dels Sis Dies, Israel va conquerir molts territoris, inclosos els de Cisjordània i la Franja de Gaza. Jerusalem oriental el van annexionar a Israel i un règim militar es va imposar sobre la resta de la població en el territori palestí, un règim que encara existeix avui dia. Amb els anys i cada vegada més des del començament de les negociacions de pau al 1991, en contradicció amb la seva firma els tractats internacionals, Israel ha construït més de 200 assentaments que disseccionen la Ribera Occidental, la prevenció de la possibilitat futura de crear un estat palestí en aquests territoris. La realitat de la vida, creada per Israel en els Territoris Ocupats Palestins, és de fet una realitat de la segregació racial. Mentre els colons jueus són ciutadans israelians que viuen sota el sistema de dret civil, els residents d'origen palestí són en la seva majoria sota un sistema de justícia militar sense ciutadania i viuen sota la realitat de la confiscació de terres, les restriccions a la circulació i la demolició de casa seva. Mentre que una moderna xarxa de carreteres serveix a la població de colons, centenars de llocs de control i bloquejos de carreteres impedeixen que els palestins i les palestines es moguin lliurement. Aquesta situació es va agreujar amb l'inici de la construcció del mur de segregació el 2003, un procés pel que es van confiscar milers d'hectàrees, deixant a altres territoris al seu costat oest, en preparació per a la futura annexió. Invasions, detencions i una política de càstig col·lectiu, formen part de la rutina diària palestina. Hi ha unes 7.700 persones palestines recloses en presons a Israel, inclosos molts menors d'edat.

El 29 de novembre de 1947, l'assemblea de l'ONU va decidir la divisió de Palestina i l'establiment de dos Estats independents en el territori: un estat jueu i un Estat àrab. La guerra que va començar un dia després, es coneix com la "Guerra de la Independència" per a la població israeliana i com "Nakba" (catàstrofe) per a la palestina. Com a resultat de la victòria militar jueva, l'Estat d'Israel va ser establert i prop de 800.000 persones palestines van perdre les seves llars i es van convertir en refugiades. Durant la guerra del 1967, guerra dels Sis Dies, Israel va conquerir molts territoris, inclosos els de Cisjordània i la Franja de Gaza. Jerusalem oriental el van annexionar a Israel i un règim militar es va imposar sobre la resta de la població en el territori palestí, un règim que encara existeix avui dia. Amb els anys i cada vegada més des del començament de les negociacions de pau al 1991, en contradicció amb la seva firma els tractats internacionals, Israel ha construït més de 200 assentaments que dissecionen la Ribera Occidental, la prevenció de la possibilitat futura de crear un estat palestí en aquests territoris. La realitat de la vida, creada per Israel en els Territoris Ocupats Palestins, és de fet una realitat de la segregació racial. Mentre els colons jueus són ciutadans israelians que viuen sota el sistema de dret civil, els residents d'origen palestí són en la seva majoria sota un sistema de justícia militar sense ciutadania i viuen sota la realitat de la confiscació de terres, les restriccions a la circulació i la demolició de casa seva. Mentre que una moderna xarxa de carreteres serveix a la població de colons, centenars de llocs de control i bloquejos de carreteres impedeixen que els palestins i les palestines es moguin lliurement. Aquesta situació es va agreujar amb l'inici de la construcció del mur de segregació el 2003, un procés pel que es van confiscar milers d'hectàrees, deixant a altres territoris al seu costat oest, en preparació per a la futura annexió. Invasions, detencions i una política de càstig col·lectiu, formen part de la rutina diària palestina. Hi ha unes 7.700 persones palestines recloses en presons a Israel, inclosos molts menors d'edat.

Checkpoint (control militar) d'entrada a la ciutat de Nablus. Els palestins i les palestines aprofiten els punts de control per posar a la venda allò que hagin pogut produir, mitjançant un comerç de subsistència, sovint insuficient per a mantenir a tota la família.

Patricia Bobillo Rodríguez / RiskaPhoto

L'EDUCACIÓ I L'ACCIÓ

“La noviolència suposa, sobretot, que has d'estar preparat per lluitar”
(Mohandas Karamchand Gandhi).

La noviolència és una alternativa a la resistència armada o a l'acceptació passiva. És una estratègia i una filosofia que rebutja la violència per tal de provocar canvis. Dins la noviolència es podrien fer tres grans grups: la desobediència civil (negar-se a complir les lleis, que per exemple prohibeixen la trobada de persones o l'onejar d'una bandera com ha estat el cas a Palestina), les vagues a l'inrevés (fer a les persones menys dependents dels seus opressors, per exemple boicotejant els productes i serveis de l'opressor i creant alternatives) i les accions directes (accions simbòliques com per exemple treure els blocs de formigó que impedeixen la mobilitat o la campanya de la recollida de les olives).

L'estratègia noviolenta permet una major participació de la ciutadania, més que el conflicte armat, empoderant a la societat civil. Així ho va demostrar la primera Intifada en la que van participar les dones, així com els infants i la gent gran. Està assumit, però no garantit, que l'estratègia noviolenta podria acabar fent decreixer el cercle de persones mortes i ferides. Això, pot ser bo i dolent per a la causa palestina ja que també, i malauradament, aquest faria tenir menys ressò mediàtic i justament és el que es necessita per a canviar l'opinió pública i per tant les polítiques.

A pobles com Jayyous, Budrus, Bil'in, Ni'lin i Umm Salamonah, des que va començar la construcció del mur de l'Apartheid, porten a terme accions de resistència noviolenta com les manifestacions pacífiques, l'enlairada de cometes,... i s'han format comitès populars per tal de coordinar accions que permetin consolidar i propagar el moviment a la resta de territoris ocupats, al temps que volen visibilitzar l'estratègia adoptada pels palestins i les palestines a la resta del món. Però des que el poble palestí adoptà la noviolència com a forma de resistència, el número d'incursions nocturnes de l'exèrcit israelià a les cases palestines i les detencions d'activistes per la noviolència estan augmentant. En els darrers sis anys 19 palestins ha estat assassinats davant del mur de l'apartheid israelià durant les manifestacions noviolentes.

Com diria Alison Weir, historiadora britànica i fundadora del “*If the americans knew*”, els Gandhis i Kings de Palestina estan sent assassinats o empresonats a les presons israelianes.

I què pots fer tu?

Davant la passivitat dels governs occidentals, incloent la Unió Europea, per a modificar l'il·legal comportament israelià, ha arribat l'hora que la societat civil faci pressió per tal d'aïllar el règim d'ocupació i apartheid fins que Israel compleixi les lleis internacionals. Cancel·lar tota font de recolzament econòmic i no econòmic constitueix un mètode efectiu i noviolent de resistència i solidaritat. El món empresarial israelià i l'occidental s'han de convèncer que continuar amb la discriminació i l'ocupació té un cost i una repulsa. Si l'ocupació perjudica als negocis llavors hi haurà un interès en acabar amb ella (de la mateixa manera que va ocórrer a Sud-àfrica).

El boicot a Israel és una campanya internacional organitzada, impulsada per xarxes i plataformes europees d'organitzacions de solidaritat amb Palestina i recolzada tant per grups de persones israelianes no sionistes com per persones palestines.

El poder del boicot es troba en mans de la societat civil i a través d'accions personals i col·lectives. Per que els ciutadans i les ciutadanes tenim la capacitat d'incidir políticament en tant que som consumidors/es. Com a consumidors/es tenim poder i responsabilitat.

No col·laboris amb el teu consum amb l'ocupació i l'apartheid.

Les famílies palestines que resisteixen en el barri de Tel Rumeida, al cor de la ciutat d'Hebron, viuen empresonades dintre les seves cases. No poden sortir sense ser atacats de manera violenta pels colons jueus assentats. A Tel Rumeida les finestres i portes tenen tres o quatre capes de ferro, reixes i tanques. A Hebron l'apartheid està instaurat. L'assetjament continu que pateixen per part dels colons ultra ortodoxes de Beit Yashai i la parcialitat de l'exèrcit, que protegeix tan sols als ocupants, fa que la lluita dels palestins i les palestines que resisteixen sigui un exemple per a moltes persones. Tot i la gran dificultat per viure en aquestes condicions, les famílies es neguen a abandonar les seves propietats i graven amb vídeo càmeres, el seu tortuós dia a dia mostrant-lo, ja sigui a través d'Internet o bé a algun visitant que pugui arribar fins a casa seva. Documentació gràfica com a manera de resistència no violenta.

Escola Al-Araqib al desert del Negev. El-Araqib és una àrea d'uns 19.000 dunams i un dels 40 pobles no reconeguts que se situen en el desert del sud de l'Estat d'Israel. Els habitants beduïns del-Araqib tenen documents que acrediten els seus drets ancestrals a la terra des dels temps de la dominació turca. L'estat no reconeix els drets a la terra i no permetrà que hi visquin o que cultivin. Al juliol del 2010 l'exèrcit israelià va arrasar amb les seves excavadores el poblat d'Al-Araqib. Unes 300 famílies van quedar sense casa i en situació de desemparament. Malgrat això els beduïns no es donen per vençuts i resisteixen tornant a construir les cases (tendes de campanya).

Nenes d'Hebron, del barri de Tel Rumeida, es dirigeixen cap a l'escola. Per sortir del seu barri hauran de passar un checkpoint (control militar) a on els hi registraran les bosses, els plumiers, i tot el material escolar. Potser les faran arribar tard o simplement no les deixaran passar. El tracte humiliant que reben no es l'únic, durant el trajecte poden ser agredides pels colons jueus. Hebron és una de les ciutats més radicalitzades on viuen centenars de milers d'àrabs i 300 soldats israelians protegeixen a 700 colons.

L'ART I LA CULTURA

Des del seu origen, Israel s'ha pres moltes molèsties a destruir tota manifestació de la cultura palestina i s'ha centrat principalment en els palestins i les palestines que fan de la producció cultural la seva via de resistència. L'Edward Said va explicar que *"la cultura és una manera de lluitar contra l'extinció i l'oblit"*.

El 2002, quan Israel va envair la ciutat cisjordana de Ramallah (cosa que han fet en multitud d'ocasions, abans i després d'aquesta ocasió), van arrasar el Centre Cultural Sakakini. Entre les coses que van destruir havia uns manuscrits de Mahmud Darwish, que va declarar el següent: *"Els israelians volien deixar-nos clar que ningú i res és immune, inclosa la nostra cultura. Em vaig prendre la advertència de manera personal. Sé que són forts, i que poden envair i matar a qualsevol. Però no poden trencar o ocupar les meves paraules. Això és l'únic que no poden fer. La meua poesia és l'únic mitjà que tinc per resistir davant d'ells."*

La producció cultural palestina ha de ser vista com un acte pel qual es reafirma la identitat i l'existència.

La realitat per a artistes palestins i palestines és que les seves possibilitats d'exhibir estan restringides per Israel, ja que viuen sota la constant amenaça que les seves exposicions siguin saquejades i les seves galeries i universitats destruïdes. Ni tan sols poden desplaçar-se d'una zona a una altra per la complexa xarxa de controls i barreres israelianes, els seus assentaments i el mur de l'apartheid.

En els Territoris Ocupats Palestins, l'art i la cultura palestina és sempre un objectiu. Durant la primera Intifada (1987-1989), l'Estat d'Israel va prohibir l'ús dels colors de la bandera palestina. La pintora Vara Tamari va fer les següents declaracions *"Alguns de nosaltres vam ser empresonats, normalment acusats d'haver fet servir els colors de la bandera palestina. Deien: "Podeu pintar, però no feu servir el vermell, el blanc o el negre". No es podia pintar una rosella, per exemple, o una síndria: tenien els colors prohibits. Moltes vegades tot depenia del judici artístic o de l'oficial que estigués al comandament."*

Molts artistes de Palestina han cridat a artistes i persones de l'àmbit de la cultura de la resta del món a boicotejar a les institucions del govern israelià. El boicot cultural (trencament d'acords entre universitats israelianes, artistes israelians que no condemnin el crims comesos per l'Estat d'Israel, difusió de la cultura palestina) és un altre mitjà per a resistir davant l'apartheid. El boicot PACBI està sent recolzat per les principals figures culturals de tot el món.

I què pots fer tu?

BOICOT a **IMAGINARIUM**, la cadena de botigues implantada a tot Espanya, ven joguines fabricades a Israel.

BOICOT a **NOA**, és representant (ambaixadora cultural) de l'Estat d'Israel i normalitza, amb les seves actuacions, els actes criminals del seu Estat. La cantant no condemna les polítiques discriminatòries i segregacionistes i als atacs perpetrats pel seu Estat. Ben al contrari, en les seves declaracions deixa constança del seu suport a l'Estat sionista d'Israel.

BOICOT a **TECNOTRON**, és l'empresa que explota els "fotomatons" i cotxets musicals al carrer i estacions de metro. El 100% del seu capital és israelià.

BOICOT a **DELTA GALIL ISRAEL**, és el major fabricant i comercialitzador de productes tèxtils i un dels fabricants de marca pròpia de roba interior més gran del món. Els seus clients són Marks & Spencer, Target, Calvin Klein, Nike, Hugo Boss and Pierre Cardin, Playtex, DKNY, Tommy Hilfiger, Victorias's secret, C&A, DIM, Sara Lee. ZARA (el grup INDITEX) està associat al grup HAMASHBIR LAZARCHAN ISRAEL Ltd.

A les comunitats beduïnes del Negev, històricament amb grans remats de pastura sempre en busca de l'aigua, és a dir nòmades, l'exèrcit israelià els ha prohibit la mobilitat, obligant-los a sedentaritzar-se en campaments sense aigua, llum o qualsevol altre infraestructura bàsica com centres de salut o escoles. La situació d'aquestes comunitats és especialment preocupant. Lakiya és una associació de dones beduïnes que, des de 1998, dóna suport a dones àrabs del desert del Negev per tal de canviar la seva realitat, i per tant la de la seva comunitat. Per mitjà de la manipulació i tractament de la llana i el teixit de catifes, les dones realitzen una feina en col·lectiu, alhora que produeixen productes tradicionals que posen a la venda. Un treball de capacitació i transformació social.

Retirada d'un bloc de formigó, barreres per impossibilitar la mobilitat, al poble de Beit Ummar.

Espectacle de l'escola de Circ Palestina, Ramallah, 30 de desembre de 2006. Aquest circ, juntament amb el Human Supporters de Nablus, seran les contraparts locals del FESTICLOWN PALESTINA 2010-2011 www.palcircus.ps

Keren Manor / Activestills

Societat Civil Palestina

Demanda Boicot, Desinversió i Sancions contra Israel

Fins que compleixi amb la Llei Internacional i els Principis Universals de Drets Humans, 9 de juliol 2005

A un any després de la històrica Opinió Assessora de la Cort Internacional de Justícia (CIJ) que va trobar que el Mur d'Israel construït sobre territori palestí és il·legal, Israel continua la seva construcció del Mur colonial amb total menyspreu a la decisió de la Cort. Després de 38 anys d'ocupació israeliana de la Franja de Gaza i Cisjordània palestines (incloent Jerusalem Oriental) i dels Alts del Golan sirians, Israel continua expandint les colònies jueves. Aquest ha annexionat unilateralment Jerusalem Oriental i els Alts del Golan ocupats i ara està annexionant *de facto* enormes parts de Cisjordània per mitjà del Mur. Israel està preparant també - a l'ombra de la seva reorganització planejada per a la Franja de Gaza - construir i expandir colònies a Cisjordània. Cinquanta-set anys després de la construcció de l'estat d'Israel principalment sobre terra buidada ètnicament dels seus amos d'origen palestí, una majoria de les persones palestines són refugiats, moltes de les quals viuen sense un estat. A més del consolidat sistema de discriminació racial contra la seva ciutadania àrab-palestina que roman intacte.

A la llum de les persistents violacions d'Israel de la legislació internacional, i

Atès que, des de 1948, centenars de resolucions de l'ONU han declarat il·legals les polítiques colonials i discriminatòries d'Israel i van demandar mesures immediates, adequades i efectives, i

Atès que totes les formes d'intervenció internacional i pacífiques fins ara han fallat a convèncer i obligar a Israel perquè compleixi amb la legislació humanitària, que respecti els drets humans fonamentals i perquè acabi la seva ocupació i opressió del poble palestí, i

A la vista del fet que els pobles conscients en la comunitat internacional històricament han carregat la responsabilitat moral de lluitar contra la injustícia, com va ser en la lluita per abolir l'apartheid a Sud-àfrica a través de diverses formes de boicots, desinversions i sancions; inspirats per la lluita dels sud-africans contra l'apartheid en l'esperit de la solidaritat internacional, consistència moral i resistència a la injustícia i opressió,

Nosaltres, representants de la societat civil palestina, demanem a les organitzacions de la societat civil internacional i a les persones conscients de tot el món a imposar amplis boicots i implementar desinversions contra Israel, de manera similar a les aplicades a Sud-àfrica en l'era de l'apartheid. Demanem a vostès que pressionin als seus respectius estats perquè imposin embargaments i sancions contra Israel. Convidem també als israelians conscients a donar suport a aquesta demanda, pel bé de la justícia i una pau veritable.

Aquestes mesures punitives no violentes haurien de ser mantingudes fins que Israel compleixi la seva obligació de reconèixer el dret inalienable del poble palestí a l'autodeterminació i acati completament els preceptes de la legislació internacional per mitjà de:

1. La finalització de la seva ocupació i colonització de totes les terres àrabs i el desmantellament del Mur;
2. El reconeixement dels drets fonamentals de la ciutadania àrab-palestina d'Israel per a una igualtat completa, i
3. Respectant, protegint i promovent els drets de les persones palestines refugiades a retornar a les seves cases i propietats com ho va estipular la resolució 194.

Demanda recolzada per:

Els partits polítics, unions, associacions, coalicions i organitzacions palestines sota la representació de les tres parts integrals del poble de Palestina: les persones refugiades palestines, els palestins i les palestines sota ocupació i la ciutadania palestina d'Israel.

Sindicats, Associacions, Campanyes

1. Council of National and Islamic Forces in Palestine (coordinating body for the major political parties in the Occupied Palestinian Territory)
2. Palestinian Independent Commission for Citizen's Rights (PICCR)
3. Union of Arab Community Based Associations (ITTIJAH), Haifa
4. Forum of Palestinian NGOs in Lebanon
5. Palestinian General Federation of Trade Unions (PGFTU)
6. General Union of Palestinian Women (GUPW)
7. General Union of Palestinian Teachers (GUPT)
8. Federation of Unions of Palestinian Universities' Professors and Employees
9. Consortium of Professional Associations
10. Union of Palestinian Medical Relief Committees (UPMRC)
11. Health Work Committees - West Bank
12. Union of Agricultural Work Committees (UAWC)
13. Union of Palestinian Agricultural Relief Committees (PARC)
14. Union of Health Work Committees - Gaza (UHCW)
15. Union of Palestinian Farmers
16. Occupied Palestine and Syrian Golan Heights Advocacy Initiative (OPGAI)
17. General Union of Disabled Palestinians
18. Palestinian Federation of Women's Action Committees (PFWAC)
19. Palestinian Campaign for the Academic and Cultural Boycott of Israel (PACBI)
20. Palestinian Grassroots Anti-Apartheid Wall Campaign
21. Union of Teachers of Private Schools
22. Union of Women's Work Committees, Tulkarem (UWWC)
23. Dentists' Association - Jerusalem Center
24. Palestinian Engineers Association
25. Lawyers' Association
26. Network for the Eradication of Illiteracy and Adult Education, Ramallah
27. Coordinating Committee of Rehabilitation Centers - West Bank
28. Coalition of Lebanese Civil Society Organizations (150 organizations)
29. Solidarity for Palestinian Human Rights (SPHR), Network of Student-based Canadian University

Associacions dels Drets de les persones refugiades

1. Al-Ard Committees for the Defense of the Right of Return, Syria
2. Al-Awda Charitable Society, Beit Jala
3. Al Awda - Palestine Right-to-Return Coalition, U.S.A
4. Al-Awda Toronto
5. Aidun Group - Lebanon
6. Aidun Group - Syria
7. Alrowwad Cultural and Theatre Training Center, Aida refugee camp
8. Association for the Defense of the Rights of the Internally Displaced (ADRID), Nazareth
9. BADIL Resource Center for Palestinian Residency and Refugee Rights, Bethlehem
10. Committee for Definite Return, Syria
11. Committee for the Defense of Palestinian Refugee Rights, Nablus
12. Consortium of the Displaced Inhabitants of Destroyed Palestinian Villages and Towns
13. Filastinuna - Commission for the Defense of the Right of Return, Syria
14. Handala Center, 'Azza (Beit Jibreen) refugee camp, Bethlehem

15. High Committee for the Defense of the Right of Return, Jordan (including personal endorsement of 71 members of parliament, political parties and unions in Jordan)
16. High National Committee for the Defense of the Right of Return , Ramallah
17. International Right of Return Congress (RORC)
18. Jermana Youth Forum for the Defense of the Right of Return, Syria
19. Laji Center, Aida camp, Bethlehem
20. Local Committee for Rehabilitation, Qalandia refugee camp, Jerusalem
21. Local Committee for Rehabilitation of the Disabled, Deheishe refugee camp, Bethlehem
22. Palestinian National Committee for the Defense of the Right of Return, Syria
23. Palestinian Return Association, Syria
24. Palestinian Return Forum, Syria
25. Palestine Right-of-Return Coalition (Palestine, Arab host countries, Europe, North America)
26. Palestine Right-of-Return Confederation-Europe (Austria, Denmark, France, Germany, Italy, Netherlands, Norway, Poland, Sweden)
27. Palestinian Youth Forum for the Right of Return, Syria
28. PLO Popular Committees - West Bank refugee camps
29. PLO Popular Committees - Gaza Strip refugee camps
30. Popular Committee - al-'Azza (Beit Jibreen) refugee camp, Bethlehem
31. Popular Committee - Deheishe refugee camp, Bethlehem
32. Shaml - Palestinian Diaspora and Refugee Center, Ramallah
33. Union of Women's Activity Centers - West Bank Refugee Camps
34. Union of Youth Activity Centers - Palestine Refugee Camps, West Bank and Gaza
35. Women's Activity Center - Deheishe refugee camp, Bethlehem
36. Yafa Cultural Center, Balata refugee camp, Nablus

Organitzacions

1. Abna' al-Balad Society, Nablus
2. Addameer Center for Human Rights, Gaza
3. Addameer Prisoners' Support and Human Rights Association, Ramallah
4. Alanqa' Cultural Association, Hebron
5. Al-Awda Palestinian Folklore Society, Hebron
6. Al-Doha Children's Cultural Center, Bethlehem
7. Al-Huda Islamic Center, Bethlehem
8. Al-Jeel al-Jadid Society, Haifa
9. Al-Karameh Cultural Society, Um al-Fahm
10. Al-Maghazi Cultural Center, Gaza
11. Al-Marsad Al-Arabi, occupied Syrian Golan Heights
12. Al-Mezan Center for Human Rights, Gaza
13. Al-Nahda Cultural Forum, Hebron
14. Al-Taghrid Society for Culture and Arts, Gaza
15. Alternative Tourism Group, Beit Sahour (ATG)
16. Al-Wafa' Charitable Society, Gaza
17. Applied Research Institute Jerusalem (ARIJ)
18. Arab Association for Human Rights, Nazareth (HRA)
19. Arab Center for Agricultural Development (ACAD)
20. Arab Center for Agricultural Development-Gaza
21. Arab Education Institute (AEI) - Pax Christie Bethlehem
22. Arab Orthodox Charitable Society - Beit Sahour
23. Arab Orthodox Charity - Beit Jala
24. Arab Orthodox Club - Beit Jala
25. Arab Orthodox Club - Beit Sahour
26. Arab Students' Collective, University of Toronto
27. Arab Thought Forum, Jerusalem (AFT)
28. Association for Cultural Exchange Hebron - France
29. Association Najdeh, Lebanon

30. Authority for Environmental Quality, Jenin
31. Bader Society for Development and Reconstruction, Gaza
32. Canadian Palestine Foundation of Quebec, Montreal
33. Center for the Defense of Freedoms, Ramallah
34. Center for Science and Culture, Gaza
35. Chamber of Commerce and Industry, Ramallah- Al-Bireh District
36. Child Development and Entertainment Center, Tulkarem
37. Committee for Popular Participation, Tulkarem
38. Defense for Children International-Palestine Section, Ramallah (DCI/PS)
39. El-Funoun Palestinian Popular Dance Troupe
40. Ensan Center for Democracy and Human Rights, Bethlehem
41. Environmental Education Center, Bethlehem
42. FARAH - Palestinian Center for Children, Syria
43. Ghassan Kanafani Society for Development, Gaza
44. Ghassan Kanafani Forum, Syria
45. Gaza Community Mental Health Program, Gaza (GCMHP)
46. Golan for Development, occupied Syrian Golan Heights
47. Halhoul Cultural Forum, Hebron
48. Himayeh Society for Human Rights, Um al-Fahm
49. Holy Land Trust - Bethlehem
50. Home of Saint Nicholas for Old Ages - Beit Jala
51. Human Rights Protection Center, Lebanon
52. In'ash al-Usrah Society, Ramallah
53. International Center of Bethlehem (Dar An-Nadweh)
54. Islah Charitable Society-Bethlehem
55. Jafra Youth Center, Syria
56. Jander Center, al-Azza (Beit Jibreen) refugee camp, Bethlehem
57. Jerusalem Center for Women, Jerusalem (JCW)
58. Jerusalem Legal Aid and Human Rights Center (JLAC)
59. Khalil Al Sakakini Cultural Center, Ramallah
60. Land Research Center, Jerusalem (LRC)
61. Liberated Prisoners' Society, Palestine
62. Local Committee for Social Development, Nablus
63. Local Committee for the Rehabilitation of the Disabled, Nablus
64. MA'AN TV Network, Bethlehem
65. Medical Aid for Palestine, Canada
66. MIFTAH-Palestinian Initiative for the Promotion of Global Dialogue and Democracy, Ramallah
67. Muwatin-The Palestinian Institute for the Study of Democracy
68. National Forum of Martyr's Families, Palestine
69. Near East Council of Churches Committee for Refugee Work - Gaza Area
70. Network of Christian Organizations - Bethlehem (NCOB)
71. Palestinian Council for Justice and Peace, Jerusalem
72. Palestinian Counseling Center, Jerusalem (PCC)
73. Palestinian Democratic Youth Union, Lebanon
74. Palestinian Farmers' Society, Gaza
75. Palestinian Hydrology Group for Water and Environment Resources Development-Gaza
76. Palestinian Prisoners' Society-West Bank
77. Palestinian Society for Consumer Protection, Gaza
78. Palestinian University Students' Forum for Peace and Democracy, Hebron
79. Palestinian Women's Struggle Committees
80. Palestinian Working Women Society for Development (PWWSD)
81. Popular Art Centre, Al-Bireh
82. Prisoner's Friends Association - Ansar Al-Sajeen, Majd al-Krum
83. Public Aid Association, Gaza

84. Ramallah Center for Human Rights Studies
85. Saint Afram Association - Bethlehem
86. Saint Vincent De Paule - Beit Jala
87. Senior Citizen Society - Beit Jala
88. Social Development Center, Nablus
89. Society for Self-Development, Hebron
90. Society for Social Work, Tulkarem
91. Society for Voluntary Work and Culture, Um al-Fahm
92. Society of Friends of Prisoners and Detainees, Um al-Fahm
93. Sumoud-Political Prisoners Solidarity Group, Toronto
94. Tamer Institute for Community Education, Ramallah
95. TCC - Teacher's Creativity Center, Ramallah
96. Wi'am Center, Bethlehem
97. Women's Affairs Technical Committee, Ramallah and Gaza (WATC)
98. Women's Studies Center, Jerusalem (WSC)
99. Women's Center for Legal Aid and Counseling, Jerusalem (WCLAC)
100. Yafa for Education and Culture, Nablus
101. Yazour Charitable Society, Nablus
102. YMCA-East Jerusalem
103. Youth Cooperation Forum, Hebron
104. YWCA-Palestine
105. Zakat Committee-al-Khader, Bethlehem
106. Zakat Committee-Deheishe camp, Bethlehem

A continuació s'exposa un extracte d'una carta de 2006 del col·lectiu artista palestí.

"Nosaltres, les persones sotasignats artistes i cineastes palestines, fem una crida a totes les persones artistes i cineastes de bona consciència de tot el món perquè cancel·lin tota exposició i manifestació cultural que estigui programada a Israel, a què es mobilitzin immediatament i no permetin que continuï l'ofensiva israeliana d'autocomplaença racial. Igual que en el boicot de les institucions artístiques de Sud-àfrica durant l'apartheid, les persones treballadores culturals han de alçar la seva veu en contra dels crims de guerra i les atrocitats d'Israel.

Demanem també a la comunitat internacional que s'uneixi a nosaltres en el boicot contra els festivals de cinema israelians, i els esdeveniments públics recolzats pel govern israelià, així com a posar fi a tota col·laboració amb totes aquelles institucions culturals i artístiques que fins a la data s'han negat a posicionar-se en contra de l'Ocupació, que és l'arrel d'aquest conflicte colonial.

Us demanem que us posicioneu i que digueu al poble israelià que trenqui el seu silenci, que abandoni la seva apatia i que s'enfronti a la seva responsabilitat en la destrucció i els assassinats que està cometent el seu govern electe. Per a les poblacions libanesa i palestina que estan terroritzades per les bombes i míssils de l'Exèrcit israelià, el silenci, l'apatia i la falta d'acció del poble d'Israel es veu com complicitat amb els crims de guerra, i els col·lectius d'artistes, acadèmics i intel·lectuals que continuen servint a l'Exèrcit israelià com implicats directament en aquests crims.

Us demanem que doneu pas a l'acció, reemplaçant les paraules, que s'obliden amb la mateixa facilitat amb què es diuen. Us demanem que feu sentir les vostres veus, exigint el final d'aquest vessament de sang, i d'aquesta opressió, que han durat massa temps."

ALGUNS ÈXITS A ESPANYA DE LA CAMPANYA BDS CONTRA L'ESTAT D'ISRAEL

Abacus (cadena de botigues especialitzades en llibreria, papereria i joguines, amb 34 establiments als Països Catalans) ha decidit retirar de les seves botigues el joc de taula Rummikub, propietat de l'empresa israeliana Lemada Light Industries Ltd.

El **Ministeri d'Habitatge espanyol** va excloure, per estar en territori ocupat, a Cisjordània, el Centre Universitari d'Ariel d'un concurs d'arquitectura sostenible.

Els **sindicats a Euskadi** han signat un manifest d'adhesió conjunt a la campanya BDS (Boicot, Desinversions i Sancions) contra Israel, fins que aquest Estat no compleixi amb la legalitat internacional i acabi amb l'ocupació dels Territoris Palestins de Gaza i Cisjordània. "Treball d'informació a treballadors i empreses, sumant-nos a campanyes de boicot comercial i donant suport processos".

Les organitzacions sindicals consideren "legítim" l'impulsar en la mesura de les seves possibilitats la Campanya BDS "fins que Israel acabi amb l'ocupació militar, paralitzi i destrueixi el mur de Cisjordània, posi fi al sistema de discriminació racial, llevant definitivament el bloqueig a Gaza, i reconegui el dret al retorn dels refugiats".

Les quatre **universitats públiques de Castella i Lleó** s'uneixen per primera vegada per celebrar unes jornades de debat sobre el 'boicot' acadèmic a l'estat d'Israel per la seva agressió al poble palestí. Sota el títol 'Què resposta pot donar la universitat enfront de la violació de drets humans a Israel i territoris palestins ocupats?', Es durà a terme a les universitats de Burgos, Lleó, Salamanca i Valladolid.

L'equip de **Govern de l'Ajuntament de Cigales** ha decidit retirar la marca israeliana d'aigua embotellada Eden Springs Ltd de les dependències municipals, sumant-se d'aquesta manera a la Campanya de Boicot, Desinversions i Sancions (BDS) contra l'Estat d'Israel. La retirada de les bombones d'aigua d'Eden es produeix gràcies a una mobilització veïnal que ha inclòs recollida de signatures i campanyes d'informació i sensibilització.

Cigales és el segon consistori de la província que se suma a la campanya internacional de Boicot, Desinversions i sancions contra l'Estat d'Israel, després de Villanueva de Duero, el Ajuntament va retirar l'aigua Eden dels seus edificis i oficines el mes de juliol, segons informat a Europa Press fonts de la Plataforma Solidària amb Palestina.

Així mateix, al juny els treballadors de **l'Escola d'Infermeria de la Universitat de Valladolid** van demanar als responsables del centre que les màquines expenedores d'aigua deixessin de ser proveïdes per l'empresa israeliana, petició a la que la Direcció va accedir. Cinc anys de la crida a la campanya de Boicot, Desinversions i Sancions per part de la societat civil palestina com a forma de lluita pacífica a nivell internacional. "Atès que totes les formes d'intervenció internacional han fracassat fins ara en el seu intent d'aconseguir que Israel compleixi amb la legislació internacional o que posi fi a la repressió sobre els palestins en les seves diverses maneres (setges, assassinats indiscriminats, destrucció intencionada i el racista mur colonial, etc.), hem decidit adherir-nos a aquesta campanya internacional perquè constitueix un mitjà cívic per canviar situacions d'injustícia i violència institucional i avançar cap a la justícia i la pau".

A Europa, un dels èxits més sonats que s'atribueix la campanya BDS és la decisió del **Fons de Pensions Noruec**, un dels més grans d'Europa, de vendre el setembre passat les seves accions de Elbit, valorades en 4,7 milions d'euros. Aquesta empresa fabrica el sistema de vigilància electrònica del mur de separació que Israel aixeca a Cisjordània. "No volem finançar empreses que contribueixen tan directament a violacions de la llei internacional humanitària", va declarar llavors la ministra de Finances, Kristin Halvorsen. La campanya BDS va enlairar al Regne Unit després de la guerra de Gaza, explica Yasmin Khan, de l'ONG War on Want. Explica que **l'Església d'Anglaterra** ha desinvertit 2,6 milions d'euros de Caterpillar, que fabrica excavadores usades per l'Exèrcit israelià per demolir cases palestines.

